

МАРИЯ ДОНЕВА
ВЯТЪРЪТ НАВЯВАШЕ ТЪГА...

chitanka.info

*Вятърът навяваше тъга,
трупаше пред праговете преспи.
Кучета се ровеха в снега
и четяха мокри, мазни вестници.
Пейките, сковани от студа,
никого не чакаха във парка.
Стъпките замесваха следа.
В кишата се давеха угарки.
Плачеха трамвайните стъкла
и сълзите им грижливо триех.
Мислех и се молах за мъгла —
да смекчи, да кротне, да укрие.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.